

SLOVENSKI NAROD.

Knjaza vsek dan popoldne, tuzemski modelje in praznike.
Prostor 1 m/m x 54 m/m za navadne in male oglase 80 vin.,
za radne razglase 120 K, za poslano in reklame 2 K. — Pri naročilu
nad 10 objav popust.
Vprašanjem glede inseratov naj se priloži znamka za odgovor.

Upravištvu „Slov. Naroda“ in „Narodna Tiskarna“ Knaflova
ulica št. 5, priljubno. — Telefon št. 90.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani in po pošti:

V Jugoslaviji:	V inozemstvu:
celoletno naprej plačan . . . K 120—	celoletno K 140—
polletno 60—	polletno 70—
3 mesečno 30—	3 mesečno 35—
1 10—	1 12—

Novi naročniki naj pošljejo v prvi naročnino vedno **500** po nakaznici.
Na samo pisarna naročila brez poslatve denarja se ne moremo ozirati.

Uredništvo „Slov. Naroda“ Knaflova ulica št. 5, I. nadstropje.
Telefon št. 34.

Dopise sprejema le podpisane in zadesno frankovane.
Rekopisov ne vrača.

Posamezna številka velja 60 vinarjev.

Pozor pred italijanskimi spletkami.

Pariz, 12. januarja.

Oficijelno geslo cesarja Frana Josipa I., nesrečnega spomina, je bilo: Viribus unitis; v praksi pa se je Avstrija do konca svojih neblagoslovljenih dni držala gesla: Divide et impera! Po istem geslu postopa napram nam Italija, ki sploh proti Jugoslovenom posnema Avstrijo tudi v najmanjših podrobnostih, v programih in metodi. Cilj avstrijske politike je bila »penetracija« na Balkan; isto hoče Italija. Avstrija je sprejela od berlinskega kongresa »mandat« za Bosno; Italija ga zahteva od pariške konference za Albanijo. Avstrija je preganjala Jugoslovane s raznarodovanjem, vohunstvom, podkupovanjem in v zadnjih letih z internacijami, konfinacijami, vojnimi sodišči in sličnimi sredstvi iz časov pred 1. 1848.; isto dela Italija, samo še bolj rafinirano in zavratno. Pred vsem pa skuša sejati med nas razdor. Vsako separatistično gibanje izrablja v svoje svrhe in je podpira: Radič s seljaško stranko, Susteršič s svojimi neslavnimi ostanki, kralj Nikola z junaškim oporod Plamenom in naposed luži jugoslovenski republikanci, ki pa živijo ob stroških kraljevske vlade črnogorske in istotako kraljevske vlade italijanske, so hvalni objekti razdvajalnih laških mahinacij. Tu obžalujemo »visokocivilizirane« Hrvate in Slovence, ki da so padli pod jarem »polubarbarskih« Srbov; tam zagotavljajo »junaškim« Srbom, »zvestim zaveznikom«, da so gojili vedno do njih največje simpatije in da sovražijo le »Jugoslovane«, zveste sluge habsburške dinastije, tam zopet pomilujejo uboge katolike, ki jih hoče »srbska« vlada oropati vere in jih do zadnje ovice prevesti v pravoslavje (Lahi branitelji katoliških interesov!); tam naposed se borijo za črnogorsko »slobodo«

proti srbijskemu »tiranstvu«, a odkar je z druge strani vsako slobodno gibanje Jugoslovenom v zasedenih krajih, seveda z najboljimi nameni, da čim prej omogoče »uživanje« dobrot laške kulture.

Posebno, odkar se pripravlja končna odločitev v jadranskem vprašanju, skušajo razni politiki, dopisniki in časopisi prepričati Srbe o svojih simpatijah in o potrebi sporazuma in prijateljstvu med Srbi in Lahi.

Skrajno nevarno bi bilo, ako bi se eden ali drugi med našimi srbskimi brati dal zavesti po teh sirenskih vabilih, pozablja na staro narodno pesem, ki pravi: »Latini su stare varalice«. Eno leto niso hoteli Italijani z nami razpravljati, pri čemer niso delali nikake razlike med Srbi, Hrvati ali Slovenci. Sedaj na iščejo in vabijo Srbe! Tu je potrebna največja previdnost. Vsako vpludno besedo iz srbskih ust izvrtača Lahi v pritrjevanje in sprejemanje njihovih zahtev, storivši nasorotie med Srbi in ostalimi jugoslovenskimi plemeni. Posebno previdnost na je priporočati nasproti laškim ponudbam in koncesijam. Vsako iztiranje enega plemena proti drugemu bi lahko imelo osodne posledice. Dokler smo složni, smo nepremagljivi; ako pride do razdora, se zruši ne samo naša zunanja fronta, nego bi moglo priti tudi do jako resnih dogodkov v notranjosti. Že žrtve, ki jih zahteva Wilsonova črta, so ogromne: nobeden zavezniški narod ni takih vtrnel; proti nadaljnim žrtvam bi gotovo vstal ves narod. Varni smo torej že videza, kakor da bi pri nas v tem oziru mogla vladati razila v naziranju. Potem se gotovo izjalovito vse mahinacije naših nasprotnikov!

Adriaticus.

Krona in dinar na enem bankovcu.

Objave, ki jih razpošilja vlada v Beogradu glede reševanja valutnega vprašanja, niso srečne. Odkrito moramo na svojo žalost dejati, da poleg okorne stilizacije narejajo danes že skoro vtis neodkritosrčne mentalitete celo pri tistih, ki smo dobre volje. Potem pa so take, da druga prevrže prvo. Tako se je moglo zgoditi, da v sredi tega tedna po završenem sklepanju ministrskega sveta gospod predsednik deželne vlade v svoji izjavi ni mogel vedeti, da se zamenja krona in dinar, in da naš vedno dobro informirani in marljivi zastopnik v valutni komisiji v svojem v petek

objavljenem članku še ne navaja stvari, ki jih čitamo isti dan v Velikovičevem komuniqueju.

Zategadelj je naravno bila velika razlika v naziranjih celo pri tistih, ki se morajo po poklicu baviti s temi vprašanji, a o »iršem obinstvu« niti ne govorimo. Temu se ni čuditi, ker moreš svojo sodbo opirati le na deželnske podlage, ki jih dobiš. Če pa vest podi vest in slika slika, dobivamo počasni vtis, kakor da smo v cirkusu, kadar igrajo pantomine ali la Robert vrag. V torek in sredo smo v Ljubljani čuli, da se zamenja krona al pari za novo nov-

čanico tako, da se sedanji znesek v že natiskanih novih bankovcih pretiska z odgovarjajočim štirikratnim kronskim zneskom. Torej je krona! V Beogradu in Zagrebu se je razneslo, da ostane pri zameni 1:4. Prišel je v petek komuniké, ki pravi, da se krona zamenja al pari za novo novčanico, in da minister sme tudi dinar zamenjati. V soboto je prišlo obširno, pa okorno obrazloženo, ki je zbegalo zopet duhove, v ostalem na končno pove jasno, da se zamenja krona in dinar za nov bankovec z dvojno valuto 1 dinar = 4 krone. Znesek v kronah se pritiska. Prebivalstvo je prebilo pri nas en cel razburljiv teden vsled slepomišljenja v objavah. »Obzor« je imel že v petek zjutraj komuniké in obrazloženo. Čemu tako postopanje, ki onemogoča resne razprave? Tako postopanje

je v politiki običajno, ali gg. Veljkovič in Bajkič naj vzameta na znanje, da gre tu za prvredno gospodarsko vprašanje, za glavno podlago naše ekzistence. In zategadelj prosimo, da se nas ne tretira več po sarafsko. Resnica mora končno na dan. Prišla je sedaj na dan in proti njej se bomo upirali odločnejšega nego simislija gg. Veljkovič in Bajkič. Uničenje kronskega premoženja, ki se samo odlaga po novem načrtu, odklanjamo. Kronska valuta poleg dinarske (1:4) naj bo v novem bankovcu dobra le toliko časa, da si opomoremo in delamo s svojo eksportno silo za dinarsko valuto, kakor Laban za Jakopa brez priznanja, potem pa naj krona izgine z % izgubo in nastopi edino dinar. Lahko noč, pogrebci!

Princ Sikst omeni, da je bila pravzaprav politika Anglije v vsej zadevi mnogo bolj aktivna nego ona Francije.

S tem je mislila Siksta Burbonskega končana, končana brez uspeha. Senca vseh morebiti leži v delstvu, da je Antanta gledala od onega časa z še manjšo antipatijo na Avstrijo nego prej in da je imela vsled tega tudi nova Avstrija nekoliko ložje stališče pri mirovnih pogajanjih.

Dne 2. oktobra 1917 je ponudil Karl Habsburški potom znane Cerninove note še enkrat separatni miri Antanti. Toda že teden dni pozneje je govoril nemški kancler Kühlmann v Berlinu o »nemškem miru«: »Alzacija in Lotaringija — nikoli!« — Dne 24. oktobra je bila Italija poražena pri Kobaridu. — 6. decembra je rekel Cernin: »Avstrija se bojuje za Strassburg prav tako, kakor se bori Nemčija za Trst.« — Klanje se je nadaljevalo še leto dni.

Kaj naj porečemo o vsem tem Jugosloven? Ako bi se bila rešila Avstrija, je zelo dvomljivo, da-li bi danes Jugoslavija sploh obstojala. Iz ponudb cesarja Karla je sicer razvidno, da bi on Jugoslovenski ideji ne bil nasprotoval a tout prix. Ootovo pa bi bil poskušal spraviti Slavjane pod habsburško varuštvo. Tudi ako bi se bili takoj začetkom leta 1917 sestali Poincaré, angleški in laški kralji, zastopnik Rusije in Karl Habsburški, je izključeno, da bi bil avstrijski cesar glede avstro-ogrskih Slovanov popolnoma odnuden, kajti to bi bilo, značilno razpad Avstrije. Ako bi se bil leta 1917 zaključil mir, bi se s tem preprečilo neizmerno gorje zadnjih let, opustošenje naše Goriške, predvsem pa razpad Rusije, ki bi bila ostala naša mogočna zaščitnica pri končnih mirovnih pogajanjih. Kaj pomeni oslabeost Rusije za vse Slavjane, o tem smo si mi Slovenci najbolj na jasnem. Urajam, da je že časna, kajti z nobene druge strani Jugoslovenom ni pričakovati popolne in prave svobode.

Iz ujetništva v Italiji.

Bilo je res iskreno veselje, ko smo 19. decembra nastopili v vrste, da se preselimo drugam. Vendar smo doživeli poprej še zadnje presenečenje. Ko smo stali na dvorišču v vrstah, je pristopila straža in vizitirala našo priljago na ramah. Pobrali so nam vse lastne odeje, ki smo jih bili kupili še doma ali v ujetništvu. Protesti pri navzočem poveljniku niso pomagali nič. Večkrat smo se povpraševali: Ali se je očetr Radetzkyju, ko je gradil trdnjavo San Felice, pač kedaj sanjalo, kako se bo v njej godilo zadnjim vojakom avstro-ogrskih monarhije?

Prijetno smo bili torej iznenadeni, ko smo 19. decembra prišli v kastel San Pietro tik Verone, nad Adžo v visoki legi, z razgledom čez Verono in okolico, sobe velike in suhe, sicer tudi brez miz in stolov, pa z zeleznimi posteljami (kavaleti), komandant je bil viden stotnik alpinov, ki nam je tudi dovolil, da smo prevzeli kuhanje v lastno režijo; imeli smo sedaj snažno jed in smo se obenem odtegnili izkoriščanju. V kastelu je bila celo kletina, v katero smo pridno nosili svoje lire za mortadolo, kruh peperone, sadje in vino, eni po premissljenem načrtu: danes za 1 liro, jutri za eno, v nedeljo za 1 liro 20 centesi-

LISTEK.

Fr. Govekar:

Viktor Bežek.

(Konec.)

Resnica pa je še krutejša: nesrečnik je v svoji obupanosti nad neizbežno hčerino smrtjo hipoma zblaznel in ponoči le napol oblečen utekel iz svoje hiše. Bežkova ljubezen do otrok je bila tako silna in njegova nežnost do družinskega kroga tako mimozno rahla, da sem jo opazil že 1. 1896.

Takrat sem mu bil poslal za »Lj. Zvon« svojo povest iz dunajskega delavskega življenja z naslovom »Socijaliste«. V povesti sem naskal tudi pokop delavčevega sinka: oče nosi krsto s sinčkovim trupelcem sam na pokopališče in sedi na to ob grobu ter razmišlja . . . Bežek mi je večkrat pripovedoval, kako strašno ga je pretresla pokopališka

moja slika in da je — »jokal ob nji kakor otrok«. Snov tiste svoje povesti sem zajel iz kratke notice v »Arbeiter Ztg« ter opisal dunajsko proletarsko življenje po resnici, ki sem jo gledal okoli sebe vsak dan. Pri dunajskem delavcu v Hernalsu sem stanoval, njegove socijalnodemokratske liste sem čital in na delavske večerne sestanke s predavanjem sem hodil s svojim »gospodarskim«, kjer sva slišala toliko gorja in krivice.

Bežkova senzitivnost se je od 1. 1896. do 1908. pač le še stopnjevala, in končno so njegovi živci omagali.

Šele 9. marca 1909. se je nesrečni oče mogel vrniti iz bolnice v Gorico: toda bolest nad hčerino smrtjo je še tako kruto žrla njegovo srce, da je moral prebiti še vse šolsko leto 1908/9 na dopustu v Gorici.

Jeseni 1909. pa se je vrnil v Koper ter zopet prevzel učiteljsko vodstvo. Toda zavodova usoda je bila že odločena, kajti par tednov nato, koncem septembra 1909., je došla

vest, da se slovenski oddelek preseli kot samostojno učiteljišče s slovenskim učnim jezikom v Gorico.

»Ta ugodna odločitev mi je vili novo moč v žile«, čitam v Bežkovem rokopisu. »Sedaj sem smatral za svojo vzvišeno nalogo: ustvariti slovensko učiteljišče prvo te vrste ter mu posvetiti vse svoje sile. Srečna rešitev dolgoletnega koprškega vprašanja je bila zame toliko pomembnejša, ker mi je omogočila, da sem bival zopet sredi svoje rodbine, od katere sem bil toliko let (1904—1908) skoraj večnoma ločen.

Kar je bil Anteju stik z zemljo, je bil Bežku stik z rodbino: zopet je postal zdrav in močan! Brez nje je omagal.

»Ko je bil zavod (v Gorici) nekoliko urejen — čitam v avtobiografiji —, sem začel misliti na to, da bi pribavil gojencem za pouk v pedagogiki slovenske učbenike. A kako najti založnika, ko se pedagogika samo na našem (gorškem) zavodu uči slovenski? Tedaj mi je prišla rešilna misel: spisati vzgojeslovje,

ukoslovje in zgodovino vzgoje in pouka, ki bi jih naj založila »Slovenska šolska Matica«. Seveda jih je bilo treba v ta namen spisovati tako, da bi hkratu prijali članom Matičarjem — učiteljem — ter obenem bili učbeniki. Posrečilo se mi je rešiti to nalogo, kajti »Vzgojeslovje« z dušeslovnim uvodom, ki sem je pričel spisovati l. 1911. ter je izšlo v treh snopičih (l. 1913, 1915, 1916), je sprejelo istotako učitelstvo in strokovna kritika z dobrohotnim priznanjem, ki je je odobrilo naučno ministrstvo z odlokom z dne 9. oktobra 1917. št. 31.388.

Započeto pot nameravam nadaljevati ter izdati po istem načinu tudi »Ukoslovje« z logično uvodom ter »Zgodovino vzgoje in pouka«. »Ukoslovje« je v rokopisu že iz večine dovršeno in tri pole so že natisnjene.

To je pisal pokojnik že kot begunec v Ljubljani, ko je trepetal za svojo malo vilo in za ves imetek, ki ga je ostavil v Gorici. Koliko njegovih načrtov je dovršenih, niti ne vem.

O tej govore »Sloven. šol. Matica«, »Popotnik« in »Učit. Tovariš«.

Dostavljam le še, da sem govoril poslednjič s svojim nepozabnim mentorjem v Prešernovi ulici lani, ko me je nekam melanholičen prošil, naj vplivam na svojo ženo, da napiše podlistek o njegovem »Vzgojeslovju«. — »Saj je bila učiteljica!« mi je dejal; jaz pa sem imel mučni občutek, da blagega moža boli, ker se njegovo veliko delo v javnosti ne upošteva in ne omenja toliko, kolikor zasluži. In danes mi je bridko žal, da mu poslednje želje nisem izpolnil. Toda životarili smo takrat nemirno, obupno življenje: Kdo je utegnil študirati vzgojeslovje in pisati o njem v dobi, ko so nam begale žene za koprsko moko in so nervozne dirkale po vsem mestu za vsakim jajcem! —

Bežkova melanholija pa se je opasno večala. Živčne napade so mu beg iz Gorice, vojna razburjenost, neredno življenje, skrb za vilo in imetek v Gorici in zlasti nova ločitev od rodbine obnovili ter še stopnjevali. Zopet je moral v bolnico, j

Najnovejša poročila.

JUGOSLOVANSKA NESPRAVLJIVOST ZAVIRA REŠITEV JADRANSKEGA PROBLEMA.

Trst, 19. januarja. »Il Piccolo« z dne 17. januarja prinaša na uvodnem mestu pod gorenjim naslovom približno to - le poročilo iz Rima: »Kljub nerednemu brzavemu prometu prihajajo iz Pariza poročila, ki govorijo o jugoslovanski nespravljalivosti in nenadnem odhodu regenta v Beograd, da se je zdelo, da je sporazum pred vrati. Italijanska delegacija je bila o tem prepričana in je svoje mnenje takoj sporočila v Rim. Toda sedaj se je na mah pridružil Pašiču in Zolkerju, ki ju veže potreba skupne politike proti Hrvatstvu, tudi Dalmatince Trumbić. Vselej tega so prišla pogajanja zopet do mrtve točke, da meje italijanske potrebnosti in upanje zadnjih 48. ur, da se spor poravnava potom dogovora, je zopet splašalo po vodi; jugoslovanska delegacija pa pričakuje nečesa in naj si bo to markar kaka Wilsonova brzavka, ki bi jih naj potrdila v njihovem skrajnem odporu. Nimamo povoda verovati, da igrajo naši zavezniki zopet dvojno vlogo iz za dni, ko so bili naši pooblaščenec, »može, ki molče v vseh jezikih, katere poznajo, drugi pa može, ki govore v vseh jezikih, ki jih ne poznajo«. Nitti se kljub svojim velikim napakam v značaju, da se prerad akomodira, smatra kot prepričevalen politik, ki se mu prej ali slej posreči pridobiti simpatije. Zato italijanski narod še vedno zaupa Lloyd Georgeu in Clemenceauu, dasiravno nadaljujejo francoski in an-

gleški listi v svojem prejšnjem, ostro-ma še slabšem pisanju. Italija pomeni za novo trozvezo, ki podeduje vse so-vraštvo premagancev, veliko več, kakor pomeni Reka za Jugoslavijo. Zakaj naj bi se torej Italijo ponizovalo, če je nje-no sodelovanje v trozvezi na korist evropskemu ravnotežju? Kaj je za Fran-cijo in Anglijo vabljivjšega nego tudi bodoče prijateljstvo in skupnost z Ita-lijo, ki je bila tekom štirih let trde sve-tovne borbe njena zaveznica? Če bi končno Italija, vtrujena vsled predolgih pogajanj, zahtevala izvršitev london-skega pakta brez prejudica slobodne odločitve Reke, potem bodo morali za-vezniki s potrebno energijo prisiliti Jugoslavijo, ki se je že formulirala s privoljenjem Italije. »Med tem pa po-tuje prestolonaslednik v Beograd... S kakimi upi, si lahko predstavljamo, ako mislimo na informacije, ki vam jih je poslal vaš dopisnik iz srbske presto-lice z ozirom na nalvo. Giordanovo mislo in z ozirom na način, kako si predstavljajo Jugoslovenci direktna po-gajanja.«

NITTI O JADRANSKEM VPRAŠANJU.

Trst, 19. januarja. »Piccolo« javlja iz Milana, da prinaša »Corriere della Sera« iz Pariza izjave italijanskega mi-nistrskega predsednika Nittija, ki jih je podal pariški dopisnikom ameri-kanskih in angleških listov in v kate-rih zatrjuje, da je jadransko vprašanje samo vprašanje, ki zadeva Italijo in Jugoslavijo ter da je bil velik pogrešek,

da se pretirava to vprašanje s politič-nega stališča. »V obče se pozabljaj, pravi Nitti, »da jadransko morje ni večje od michiganskega jezera. Italija hoče zavzeti v tem pogledu prijatelj-sko stališče in je njena edina želja, da pride do prijateljskega sporazuma v vseh točkah z Jugoslavijo, katere ni Italija nikdar smatrala za sovražnico(?). To je popolnoma naravno, ker bo pri-hodnje gospodarsko življenje Jugosla-vije v glavnem odvisno od Italije«. Glede londonskega pakta pravi Nitti, da ga Francija in Anglija dobro poznata, da pa želita, da popusti Italija nekoliko v tem, kar ji pakt daje. Lloyd George in Clemenceau da sta naredila vse, kar je bilo v njuni moči, da bi prišlo do pri-jateljske poravnave v jadranskem vpraš-anju in da je upanje, da lu bodo Ju-goslovenci razumeli. »Italija je ena iz-med petero vevsel, ki bi se ne, obotav-ljala pričeti razpravo v posameznih točkah z Jugoslovenci, če bi to moglo olajšati situacijo. Sporazum je mogoč, ker z ene in druge strani želimo priti do čimprejše rešitve«. Nitti je pripom-nil, da je sporazum med tremi mi-nistrskimi predsedniki gotov in da prič-kuje s polnim zaupanjem beogradski odgovor. Ponovno je izjavil, da so od-nošaji med Italijo in Ameriko izvrstni in da ne dvomi, da bi Združene države ne sprejele odločitve v jadranskem vprašanju, ako ga sprejme Jugoslavija. D' Annunzio odhod z Reke ne bo pov-zročal nikakih težkoč in d' Annunzio zapusti mesto, čim bo dogovor skle-

njen. »Pripominjam«, je zaključil Nitti, »da je za evropski mir velikega pome-na, da se čimprej doseže sporazum, ker sedanja razburjenost se ne more več nadaljevati«.

JUGOSLOVENSKE - ITALIJANSKE SPOR V ANGLEŠKIH LISTIH.

Trst, 19. januarja. »Il Piccolo« pri-naša iz Londona poročilo, v katerem pravi med drugim: »Jugoslovenska ne-spravljalivost v vprašanju Reke zanima tukajšnje javnost v precejšnji meri. Zagrebški posebni dopisnik »Morning Post« poroča, da Jugoslovenci vztraja-jo bolj nego kdaj prej na tem, da jim je resko pristatišče neobhodno potreb-no, ker je edino pristatišče, ki je v res-nici rabljivo. Dopisnik pravi, da je ves eksport Hrvatov vdušen vsled D' Annunziove okupacije. Sočasno se ob-lavlja pariški Pašičev interview z Reu-terievim urednikom, v katerem izjavlja Pašič, da sicer želi Srbija prijateljstva z Italijo, da na še vedno zahteva Reko kot edin izhod na morje. Pašič trdi, da so Jugoslovenci donesli dovolj žrtev, ako prenehalo Italiji 40.000 (sic!) svo-ijih sorotakov.«

TUDI NAŠA DRŽAVA ZAHTEVA IZROČITEV KRIVCEV.

Beograd, 19. januarja. Listi poro-čajo, da je izročila naša vlada na Du-naju noto, v kateri zahteva, da se iz-roče vsi oni avstrijski podaniki, ki so za časa vojne zagrešili težke zločine na našem narodu. Med drugimi zahte-va vlada, da se izroči predvsem biv-ši avstro - ogerski vojaški guverner Sr-bije general Rhemen in bivši mi-ni-ster zunanjih del grof Berchtold.

O DESCHANELU.

LDU Lyon, 20. januarja. (Brez-žično.) Izvolitev predsednika franco-ske zbornice Pavla Deschanela za novega predsednika francoske repu-blike pozdravlja tu- in inozemsko ča-sopisje z velikim zadoščenjem, zlasti češki, belgijski in španski listi. Sploš-no poudarjajo njegovo konciliant-nost, marljivost in nepristranost. Deschanel se v političnem boju nikoli ni izpostavil, vsled česar je bil dolgo let predsednik francoske zbornice. Isti hvalijo tudi njegove častnikar-ske zmožnosti in poudarjajo zlasti njegov elegantni slog.

NEMŠKA SOCIJALNA DEMOKRA-CIJA.

LDU Nauen, 19. januarja. (Brez-žično.) Socialnodemokratska frakcija narodne skupščine se je v 5urni debati posvetovala o notranjopolitičnih do-godkih in o zadržanju svojih vladnih članov. Govorili so ministri Bauer, No-ske, David in Braun. Frakcija je z vse-mi glasovi proti trem odobraval pro-gram svojih vladnih članov. Demokra-cija naj se z vsemi sredstvi varuje pro-ti diktaturi z levice; delavcem pa naj se da vse, kar je spričo današnjega po-ložaja dežele le mogoče.

Glavni urednik:
Rasto Pustoslavšek.
Odgovorni urednik:
Božidar Vodeb.

Spretna šivilja

Isče dela na dom. — Naslov pove-uprava »Slov. Naroda«. 448

Službo isče 17 let star mladenič, iz-učjen je za drogist. — Sprejel bi tudi službo laboranta. Cenj. ponudbe pod šifro »Stanko/454« na upravo »Slovenskega Naroda«. 454

Proda se okrog 800m lepih suhih buko-vih drv. Ponudbe samo za vso množino. Cena po dogovoru. Več se izve pri Grgurju Stefanu, Kregarjevo 13 pri Kamniku. 437

Gospodična, ki bi se rada pričela slo-venščine, isče stanovanja s hrano pri boljši rodbini v Ljubljani. Ponudbe pod »Česka Nemka/390« na upr. Slov. Naroda. 390

Gradičina Steinhof (Steinhof) pri Radgoni, osem gospodarskih poslopij, 80 orolov razne kulture, fundus instructus, se proda. Glede cene in informacij se je obrniti na Grad Steinhof p. Radgona. 455

Isče se več izurjenih šivilj, mejo se to najbolje moči prve vrste. Medni atelje Anton Mihaliček, Kregarjeva ulica št. 2. 458

Inteligentna gospa vatica, 32 let sta-va, izvrstna gospodinja dobra in zane-aljiva, isče mesta pri samostojnem višjem uradniku, kjer bi ji eventualno osigurano daljše bivanje. Cenjene po-nudbe na upr. Slovenskega Naroda pod »Hrvatka/463«. 463

Mašinist sposoben,

se isče za motor na sesalni plin (Sauggasmotor) v Gorskem kotaru Hr-vatske. Ponude samo ob pripojenju spričeval, da je pri njem za dalje časa bil zaposlen, na upravo Slovenskega Naroda pod »Sposoben/462«. 462

Tvorniški hotel

s tujskimi sobami, spojen s kantino za nastavitve in delavce velike tvornice v Bosni, se takoj do ugodnih pogojh odda spretnemu gostilničarju. Ponud-nik, ki je pod njegovim področjem tudi mesarija, mora voditi dobro kuhinjo. Obrat nudi možnost velikega zaslužka. Ponudbe s prepisi izpričeval in naved-bo referenc na upravo »Slov. Naroda« pod »Hotel št. 445«. 445

Boljši igralci na citre se prosijo za cenjeni naslov 456

Gospod želi privatni pouk v francoščini isče tudi meblirno sobo v sredini mesta Ljubljane. — Naslov pove uprava Slovenskega Naroda«. 439

Kupim krampe in lopate, nove ali rabljene. Ponudbe pod št. »Rex 817« poštno ležeče Ljubljana do 24. t. m. 450

Isče se gospodična, ki bi prepisala isče tudi meblirno sobo v sredini mesta Ljubljane. — Naslov pove uprava Slovenskega Naroda«. 451

Prodasta se dva dobro ohranjena gramofona z 20 ploščami, pripravna sta tudi za go-stinstvo, po jako nizki ceni. Kje, pove uprava »Slovenskega Naroda«. 453

Les, deske, trame itd. vsake vrste na vagonih se kupi. Ponudbe z označbo cene free. Boh. Bistrica na Peterca, Kolizej št. 89. Ljubljana. 452

Zenitna ponudba!

2 mlada trgovsko naobražena gospoda želita v svojo poznejšo življenje znanja z gospodičnami prikupljive zunanosti in neomadeževane preteklosti od 18 — 22 leta. Le resne ponudbe z na-tačnimi naslovom, če mogoče s sliko, katera se na zahtevno vrne, na upr. Slov. Naroda pod »Bredem zakom 318/461«. 461

Dobrodelna efektnaloterija

društva »Dobrodelnos« v Ljubljani o korist sirot, slepcev, kron-ldov in hiralcev. 1317 dobi-ko v skupni vrednosti

80.000 K.

Glavni dobiček v vrednosti 20.000 kron.

Srečke 2 kroni. Srečka 2 kroni.

Srečke se naročajo v loterijski pisarni v Ljubljani, Poljanski nasip št. 10.

Zrehanje bo 3. febr. 1920 ob 6. uri zvečer.

Proda se oprava za jedilno sobo. — Poizve se pri Grgurju Stefanu, Prešernova ulica št. 9. 424

Oprava za jedilno sobo se proda. Kje, pove upravnštvo »Slovenskega Naroda«. 496

Železna ograja stara, 20 m dolga, se kupi. Ponudbe z navedbo cen in kakovosti na V. Gregi v Brezicah ob Savi. 332

Trgovino speceritskega ali mešanega blaga isče v najem. A. Gelas v Zalcu pri Celju. 436

Okoli 3000 hektar dobre-ga ljuotomerskega rizlinga

1918 proda s kolodvora Maribor vinska agencija Maribor, Teget-hofova ulica. 443

Posestvo napredaj.

eno uro hoda oddaljeno od Celja, 5 minut od državne ceste, ki vo-di proti Vojniku, odstranjeno, le-pa zidana hiša, z dvema sobama, veža, kuhinja, jedilna shramba klet in hlev, dalje primeren kozolec in lesen svinjak. Zraven hiše 5 orolov zemlje in sicer lepa njiva, travnik, sadovnjak, vinograd in nekaj goz-da. Skupna cena 50.000 K. Po-praša se pri gg. B. Supanc v Cirkov-cah 27 pri Pragerskem. 459

Prav lepo posestvo na prometnem kraju se proda.

Posestvo obstoji iz novo zidane hiše, v kateri je dobro peljana gostilna, trgo-vina z mešanim blagom in trafika, 2 lepi stanovanji in sobe za tuje, 3 le-pe kleti za vinsko trgovino. Pri hiši se nahaja krasen gostilniški vrt za 400 oseb prostora, dalje 1 1/2 orala velik sadni vrt s samo žlahtnimi drevesi, le-denica, 2 vrta za zelenjavo in mala njiva ter fin vodnjak. Posestvo leži v bližini 2 tovarnih, katere se bodo v kratkem še povečale; v bližini sta tu-di 2 uradnika. Cena K: 200.000. Naslov pove upr. Slov. Naroda. 460

LOKAL

prilaven za manjšo trgovino, se isče za takoj. Ponudbe pod »Majša trgo-vina/449« na upravo »Slov. Nar.« 449

Služkinja

večja tudi gospodinja, se sprejme za na delo. Oglašiti se je pri Vido Bratovšč. Zg. Samojina, p. št. Vid nad Ljubljano. 387

Slastičarski pomočnik isče v toj stroki službo. Ponudbe pod »S. P./457« na upravnštvo »Slovenskega Naroda«. 457

Kupim hišo v Ljubljani na prometnem mestu. Naslov pove uprava Slov. Nar. 427

Sprejmeta se takoj za dateljino trgovina velikega podjetja na Koroškem

2 samostojna pomočnika mešane stroke. Kje, pove uprava »Slovenskega Naroda«. 442

Izjava. S privoljenjem narodnih krogov v Hrastniku in Dolu se mi je dovolilo začasno bivanje v Hrastniku. Lojalno se zavežem s svojo čestno besedo, da ne bom več zagrešil nikakršnih poli-tičnih in osebnih napadov, kakor se je to zgodilo v prejšnji dobi.

V Laškem, dne 12. jan. 1920.

Korcan Stankov, uradnik steklarne na Hrastniku.

Isče se več uradnikov in poduradnikov ki so večji slovenskega, hrvaškega in nemškega jezika v govoru in pisavi. Prednost imajo oni, ki so zmožni pisar-niških del v transportih, carini in ban-čnih opravil. Prošnje naj se pošiljajo na A. Matly naslednik, spediter, Mari-bor. 415

Narodna knjigarna v Ljubljani, Prešernova ulica 1

je prevzela zastopstvo vseh narodnih in historičnih jugoslov. slik izdanih po Polju Nikolića.

Opozarja se zlasti na najpo-večje in najboljše reprodukcije našega regenta.

Slike se ogleda lahko v knji-garni, kjer se določa tudi vse-natančna pojasnila.

Narodna knjigarna v Ljubljani, Prešernova ulica 1

je prevzela zastopstvo vseh narodnih in historičnih jugoslov. slik izdanih po Polju Nikolića.

Opozarja se zlasti na najpo-večje in najboljše reprodukcije našega regenta.

Slike se ogleda lahko v knji-garni, kjer se določa tudi vse-natančna pojasnila.

Narodna knjigarna v Ljubljani, Prešernova ulica 1

Jamski les

kupi večje množino št. Jamski premogovoj, And. Jakli, Krmelj, Dolencjake. 389

Kupalištna restavracija broj 1 u Varaždinskim toplicama daje se od 1 aprila u zakup. Upite i ponude do 15. februara na ku-palištno ravnateljstvo Varaždinske toplice. 435

Knjigovodja se isče za tovarno usnjal. Zahteva se popolno znanje dvojnega knjigovod-stva, samostojnega vodstva pisarne in znanje slovenskega in nemškega jezika. Prednost imajo oženjeni in tudi srboh-vaščine zmožni. Nastop takoj. Plača po dogovoru. Ponudbe na upravnštvo »Slovenskega Naroda« pod »USNJE/391«. 391

Raznašalce ali raznašalke sprejme takoj uprava »Slovenskega Naroda«. 442

Narodna banka d. d. v Zagrebu

potrebuje dva izvrstna upravitelja za filiale v Dalmaciji in v Vojvodini. Reflektanti naj pošljejo ponudbe na tajništvo zavoda Ilica 7/1 kat. 414

Brez konkurence! Jugoslavenska industrija papira Gustav Seligmann, Zagreb, Miklošičeva ul. 2. Telefon br. 6—38. Ursojavi: Šp. Miklošičeva 3.

Najcenejša dobava in bogato skladišče: raznih vrst papirja kakor: tiskovnega, pisalnega, konceptnega, dokumentnega, konceptnega beliga i. t. d. Papirnatih prtov, papirja za police (stelaže), trgovskih in kanc. omotov, map, kaset in ostalega v to stroko spadajočega blaga.

Skupki (agregati) na bencin in motorji

1 bencinmotor z 2 cil., tvrdke Ganz, 10HP 1000 u. z magnetnim vžigom in prostim koncem osi; 1 dinamno z istomernim tokom 6 KW, 220 voltov 1000 u. Fabrikat V. E. A. G. s prostim koncem osi; 1 vozen agregat z 2 kole-soma in 4 cil. bencinmotorjem tvrdke Breuer 20 HP naravnost sklopjen z di-namom istomernega toka kot stranska spojitev; 1 pretikalni pult z rezola-torjem s amperom in voltmetrom, kakor tudi pretikalnim vzvodom (Kebel-schalter) in 1 hladilnikom na pločice; 1 motor za avto, 4 cil., avstr. Fiat 15HP, 220 voltov 960 u., fabrikat S. S. W.; 1 motor za avto, 4 cil., Puch, nad 20 HP z magnetnim vžigom, potreben da se očisti

se proda takoj iz skladišča na Dunaju. Pojasnila daje »Elektroplan«, Wien IX. Elisabethpromenade. 441

Licitacija za kože.

Uprava Stalnog profijantnog slagališta Dravske divizijske oblasti v Ljubljani bode potom javne dražbe, na dan 24. januarja 1920 ob 10. uri predpoldne razprodala sledeče število koz:

197 komadov govejih surovih osoljenih koz. 463

463 " " " suhih nesoljenih koz. 446

180 " " " osoljenih koz. 446

10 " " " konjskih suhih nesoljenih koz.

Licitacija se vrši na licu mesta v mestni klavnici in v Stal-nem profijantnem slagalištu Dravske divizijske oblasti. Kavcija se položi takoj in sicer 10%, od licitirane vsote.

Uprava Stalnog prof. slagališta Dravske divizijske oblasti v Ljubljani.

Za licitacijo del odgovoren Valentin Kopitar.